

6 Ιουνίου, 1991

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΔΗΜΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 609/88).

Προσφυγή βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Έλλειψη δέουσας έρευνας — Η μη διεξαγωγή έρευνας από τον Δήμο Λεμεσού αναφορικά με ισχυρισμούς των αιτητών που προβλήθηκαν επανειλημμένα γραπτώς στον Δήμο αποτελεί λόγο ακύρωσης της σχετικής απόφασης του Δήμου.

5

Οι αιτητές προσέβαλαν με την προσφυγή τους την απόφαση των καθ' ων η αίτηση με την οποία τους επιβλήθηκαν όροι στην εγκριθείσα άδεια διαχωρισμού κτημάτων τους.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

10

Παρόλο που επανειλημμένα οι ισχυρισμοί των αιτητών, ότι δεν μπορούσαν να συμμορφωθούν με τους επίδικους όρους γιατί δεν τους ανήκε το συγκεκριμένο τεμάχιο γης, υποβλήθηκαν γραπτώς στον Δήμο, δεν φαίνεται από τον φάκελο ότι έγινε έρευνα, που θα έπρεπε, αναφορικά με τους ισχυρισμούς αυτούς.

15

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Δήμου Λεμεσού με την οποία ενέκρινε την αίτηση των αιτητών για άδεια να διαχωρίσουν τα κτήματά τους αλλά επέβαλε τον όρο ότι για το δρόμο θα κατασκευαστεί πεζοδρόμιο πλάτους 6½ και ασφαλτικό οδόστρωμα πλάτους 28'.

20

P. Μιχαηλίδης, για τους αιτητές.

Γ. Ποταμίτης, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

5 Ο Δικαστής κ. Δημητριάδης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ: Οι αιτητές, που είναι ιδιοκτήτες των κτημάτων υπ' Αρ. Εγγραφής 47172, 36262 και 36223 στην ενορία Τσιφλικούδια στην πόλη Λεμεσού, με αίτησή τους ημερ. 20 Νοεμβρίου, 1986 ζήτησαν να τους παραχωρηθεί άδεια να διαχωρίσουν τα κτήματά τους σε οικοπέδα.

15 Ο Δήμος Λεμεσού, που στην απόφασή μου θα τον αναφέρω σαν το "Δήμο" και που είναι οι καθ' ων η αίτηση στην προσφυγή αυτή, ενέκρινε την αίτηση των αιτητών υπό όρους, για έναν από τους οποίους, ή μέρος αυτού, οι αιτητές υπόβαλαν ένσταση.

20 Ο όρος του Δήμου για τον οποίο οι αιτητές υπόβαλαν την ένστασή τους είναι ο υπ' Αρ. 4 στις παρατηρήσεις του Δημοτικού Μηχανικού του Δήμου που λέγει: "Για το δρόμο ΗΗ θα κατασκευασθεί πεζοδρόμιο πλάτους 6 1/2' και ασφαλτικό οδόστρωμα πλάτους 28'."

Ο δρόμος αυτός φαίνεται στα σχετικά σχέδια που υποβλήθηκαν στο Δήμο και που είναι κατατεθειμένα στο Τεκμήριο 1.

25 Είναι ο ισχυρισμός των αιτητών ότι ο Δήμος δεν είχε δικαίωμα να επιβάλει τέτοιο όρο γιατί -

(1) το μέρος αυτό του κτήματός τους είχε αφαιρεθεί από τα κτήματά τους και καταστεί δημόσιος δρόμος όταν το 1970 με αίτησή τους ζήτησαν το διαχωρισμό της περιουσίας τους σε δύο τεμάχια και ο Δήμος τότε επέβαλε όρο πως το ακίνητο τους "επηρεάζεται υπό της ρυμοτομίας αι δε επηρεαζόμεναι λωρίδαι γης θα αφαιρεθούν από την ιδιοκτησίαν των αιτητών και θα προστεθούν εις τον Δημ. δρόμον". (Ίδε σημείωση του Δημοτικού Μηχανικού προς την Επιτροπή Οικοδομών που είναι επικολημένη στο εσωτερικό του Φακέλου

του Δήμου, Τεκμήριο 1 με Αρ. 21/70).

(2) Ο Δήμος δεν έχει δικαίωμα, δυνάμει Νόμου, να επιβάλει σε ιδιοκτήτη γης να κατασκευάσει έργα, δηλαδή ασφάλτωση δρόμου και κατασκευή πεζοδρομίου σε έδαφος που δεν του ανήκει.

5

Παρόλο που οι πιο πάνω ισχυρισμοί των αιτητών υποβλήθηκαν επανειλημμένα γραπτώς στο Δήμο, δε φαίνεται από το σχετικό φάκελο που κατατέθηκε ότι ο Δήμος έκαμε την έρευνα που θα έπρεπε να κάμει σχετικά με τους ισχυρισμούς των αιτητών, και ιδιαίτερα τον ισχυρισμό τους πως το μέρος Α-Α δεν ανήκε πια σ' αυτούς αλλά ήταν μέρος του δημόσιου δρόμου.

10

Για το λόγο αυτό η προσφυγή επιτυγχάνει και η απόφαση του Δήμου ακυρώνεται.

Ο Δήμος να πληρώσει τα έξοδα.

15

Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή.

Επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα.